

הייתי שותף לחיים עם ראש ממשלת ברית המועצות ומברכו כאורח ישראל. שורר, ש' מש' מה, לא הספיק להניח ידו על כוס, ניצל את ההזדמנות הבאה, לחץ את ידו של מולוטוב, ברכו כאורח יש אל.

מי שברך למלנקוב אחת מקריאת דבר בעלת ההשפעה שגדלה מכתביו תיו המתנוגת של שורר: שגריר ישראל במוסקבה לטעם בלדה מאירסון. היא ז'פ' עילה שגרירי ישראל במוסקבה לשעבר אחר, מ' דני נמיר, מזכיר ההסתדרות, ובתור כזה הבר מע כת דבר כלייכ ל' יעצה לשורר לצאת מהמלחמה לבריחה המועצת.

העצ השפיעה על שורר. הוא נרגע מ' תיאוריו המתפעלים איך ק' (שלוש מא' ת אלף רומזים!) "אפילו ראשי התיבות עג קיים!" נוכח, במאמר החמישי, ביום הכיפורים בבית הכנסת במוסקבה, בו בילה יחד עם 4000 (מחצי מיליון) יהודי מוסקבה. אחר שהגור כיצד החזון אמר מי שברך לגיאורגי מסמיליאניביץ' מלנקוב ולקל' נגטי יפ'מוביץ' וור שילוב והרב קרא את החפילה בעד השל'ם ("אבינו שבשמיים! בריך ממשלת ססס" מגן השל'ם בכל העולם ונאמר אמן! אבינו מלכנו! חזק מגני השל'ם בכל הע'לם...") עבר שורר לתאור רוחם הנכאה של המתפללים, שפחדו לברך את אנשי השגרירות הישראלית, שישבו בנס'ה על במת הכבוד.

ועק שורר: על שום מה הם פחדים, היה דים, אף להתקרב, ללחוך יד, להחליף מלים ספורות עם נציגי מדינת היהודים? הוא שכח שאשר יהודי מוסקבה לא פחדו ללחוך יד, ל חליף מלים ספורות עם נציגת מדינת היהודים בשם גולדה מאירסון, נאסרו הם בהמוניהם, הוחל בראשית המסע האנסיי יהודי של ערב מות סטלין.

חקלאות

נא לא להתעניין

מתישבי עי'גדי שעל שפת ים המלח שמ' חו בחלקם. בהרכת הפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה שחלו עגבניות מבכירות, אסי' פי בראשית ינואר יכול שפע של 220 ק"י לוגרם לדוגם.

עוד יותר משמחים היו המחירים שהשיגו גנני עי'גדי: בניגוד ל-100 פרוטות לק"י לוגרם, מחיר הק"י הסיטונאי, קיבלו בשביל כל קילוגרם עגבניות 1.800 ל"י.

אנשי עי'גדי למדו את לקחם, החליטו להרחיב את שטח העגבניות, אלא שכאן התערב משרד החקלאות, ביקש מעי'גדי לא לחזור על נסיון חורף 1954, הבטיח לק' נות את כל יבול העגבניות המצופה ו' כלכד שלא יגיע לשוק.

הסבירו מומחי החקלאות: הופעתן מחוץ לעונה של עגבניות 1954, השפיעה על ה' אינדקס, בו תופשות העגבניות מקום נכ' בד בסעיף הירקות, העלו אותו בכמה עשיריות של נקודה, דבר שעלה למשק כ' כמה מאות אלפי ל"י.

משרד החקלאות לא הסתפק בפנייה ל' עי'גדי, פנה גם לפקולטת החקלאות ביר' שלים ובחובבות, ביקש, אם אפשר לא להתעניין יתר-על-מידה באפשרויות של גדולי ירקות מבכירים.

משטרה

האדם השביעי

"רחובות! רחובות! מקום אחד לר' חובות!" צעק הנהג הצעיר ורחב-הכתפיים, משה בכר, בעמלו ליד מוניתו בתחנה המרכזית הלאומית ביום ה' שעבר. ה' שעה הייתה שעת לילה מאוחרת. הוא כבר רצה לחדר ולצאת לדרך עם ששת נוסעיו, כאשר הופיע במקום נוסע שביעי.

האדם השביעי, שהתנווד וכמעט ולא היה מסוגל לעמוד על רגליו, ביקש לנסוע לנס' ציונה. הנוסעים האחרים מחו נמרצות: הם לא רצו לנסוע בחברת שיכור. הם הח' ליטו לחיסיף לנהג את דמי המקום הריק, לנסוע בלעדי האיש. משה משך בכתפיו: הוא רצה רק את הכסף. כל השאר לא היה איכפת ל'. המונית זזה ממקומה. הברוש השתוי קילל נמרצות. אחד הזמין מונית מיוחדת לנס' ציונה.

המצוזה לא קויימה. כעבור שעה קלה, כאשר חז' משה מרחובות עם נוסע אחד ויחידי, נעצר במרכז ראשון לציון על'

(החשך נעמוד 5)

דרש הממשל מיושבי הכמ' הערבי לחדר "זמנית" על אדם תיהם, לקבל חמרתם אדמות בלתי ראיות לעיבוד ממוכן, שי נוסחי על'ידי יושבי ערב אליזבית. כל ה' מחאת לא הועילו. תש בתם של הממשל הצבאי ומשרד הפיתוח המחוזי היתה אהת: "איך לכם בדרך באדמת שאפשר לעבדן בטראקט רים."

חיפזים ומעצרים. זו היתה רק ה' התהלה. באחד מבוק' י יוני 1952 הוקף כפר ערב אל'שבלי על'ידי כוחות צבא ו' משטרה. השוטרים והחיילים עברו מבית ל' בית, ערכו חיפ'ש מודוק, שנמשך שבוע שלש. עצרו עשרת מצעירי הכפר. מטרת הפעולה: גילי הנשק שנגנב ימים מספר לפני כן ממושב שדמת-דבורה הסמוך. הנשק המבוקש לא נמצא. א לם לפעולה הגדולה היו תוצאות הרות-אס'ן: המושל הצבאי שלל את רשימות המעבר של י'ש בני ערב אל'שבלי, אסי' עליהם לבוא לע' בדה בשדותי'ם של אכרי כפר תבור, אשר שימשו להם מקור-פרנסה מאז ומתמיד. כמו כן נשארו שניים מצעירי הכפר במע' צ' בילו למעלה משנתיים במחנה גלמי, למרות שתדלנותם של עורכי-הדין עלי דע' בי, נימר חוארי, זרובבל ג' לרשטיין ושלמה ממ'ן.

ההחלטה לא נתקבלה. שילוח מקו' מות-העבדה בכפר-תבור לדולה את יושבי ערב אל'שבלי לחלוטין. בימים הראשונים לקיום הגזירה ניסו עדיין לדיים ומביגרים להסתגל לכפר תבור. אולם הממשל הצבאי נקט נגד המסתגלים באמצעים נמרצים: ה' מבוגרים נקנסו ב-30 ל"י. הילדים הוסעו במכוניות למרחק רב מן הכפר, נאלצו לשוב הביתה ברגל. התושבים נתיאשו מ' מאמציהם להשיג עבודה, התהלכו בסמטות הכפר לבושי-קרעים ומז'רעב.

כאשר כלו כל הקצים החליטו יושבי ערב אל'שבלי לפנות לרשות לא-ארצית: הם התקשרו עם הכומר אנג'לה אב המנזר ה' לאטיני, אשר על פסגת הרי-תבור, ביקשו להתנצר.

אולם דומר חשש לערוך את הטבילה המונית על-דעת-עצמו, העביר את הבקשה לאנטוני וורגאני, בישוף העדה הלאטינית בישראל. וורגאני לא רצה אף היא לשאת באחריות, שיגר מכתבים בהולים לאפיפיור, ביקש ממנו להחליט אם לקבל את בני ערב אל'שבלי אל חיק הנצרות, או להשאירם תחת כנפי דתו של מוחמד.

ההחלטה לא התקבלה עד היום. אולם הוואתיקאן שלח בשבוע שעבר שי קטן לבני ערב אל'שבלי: כמה חבילות של בגדים ונעליים.

יחד עם הפציה-הלבשה הגיע למקום גם המושל הצבאי, שחקר את התושבים לסיבת רצונם להתנצר, הזכיר להם כי הגבלות הממשל הצבאי חלות גם על בני דתו של ישו. השיב לו חסן, אחד מזקני הכפר ש' שינה את שמו לבוטרוס: "רואה אתה? הקטשה כבר עזרה לנו. פנינו לממשלת איסרא'ל, לא נתנה לנו כלום. פנינו לנביא מ'חמה, לא נתן לנו כלום. פנינו לישו, שלח נעליים."

עיתונות

40 הימים של שורר

חיים שורר, פועל קלאי שהפך שליח הקרן הקיימת, קרן היסוד, ההסתדרות ו' מפא"י ולבסוף עורך דבר לא היה נערד מעולם אומץ לב. בהיותו כמעט בן חמ' שים התגייס לצבא הבריטי, שרת משך שנתיים כתוחזן נגד-מטוס. לפני שנה חזר ואזר אומץ, ביקש במסיבה דיפלומטית את אלכסנדר אברמוב, שגריר ברית-המוע' צות בתל-אביב, לאפשר לו לבקר ברוסיה, מולדתו, אותה יצא לפני 41 שנה.

13 חודש ו' 6000 לירות התוצאות יותר מאוחר החל שורר מסכם בדבר (בעתון העולים אומר ובני-רוסס פוסט האנגלי) את רשמיו מסעו בן 40 היום, בברית המועצות. התוצאה הראשונה של דו"ח שורר: תדהמה בין קוראי דבר המפא"יים. שורר, שהורשה לבקר בתחם ערים גדולות ב' בד (מוסקבה, לנינגרד, קייב, אודיסה, ק' שניב), תאר תיך הסתייגויות כלות, את ר' סיה באהדה יתירה, כמעט ולא הזכיר את שני מליון יהודים הנאלמים.

במקום זה תאר שורר חוויה אישית חשו' בה: כיצד-הוזמן למסיבת הקרמלין, לכבוד יום המהפכה, זכה להתחכך בבנו עם מו' ליטוב ומלנקוב, האיון לשיחותיהם. כתב שורר: לו החזקתי אותו רגע כוס ביד, כ

רב הוא מספר הנשים המחזיקות חשבון בבנק, כעצמן או כמושותף עם בעליהן. צעדי גם את עם רוח הזמן! סדרי תשדומיך החשמה, לעיריה, הגנת או לתופרת - באמצעות שיקים.

כך תחסני זמן וטרח ו גם תבטיחי כספך מאבירה או גניבה.

בנק לאומי
לישראל בע"מ

הפחתות להנזכה

נעלים לעברות

לילדים

לעברות

4⁹⁵⁰

27-30

7⁴⁵⁰

11⁹⁵⁰

031-35: 8750 • 36-39: 9950

אבנעל
AVNAL